
POMARMUROWAĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* pomarmurował.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ozdobić marmurem wiele [co (pl)]:

W połączeniu szeregowym: Prawdác iest iż kto iie názbyt zábáwił fwiátem tym mizernym/ [...] ktory iie wzłócił/ vpłtrzył/ gmáchy pomármurował/ poálábáftrował/ pozłócił/ [...] że themu ímierć muśi być ítráfzna y żáłośna. RejZwierc 167.

ALKa